

VÄGEN TILL PARADISET

Så att var och en av oss vågade våga

I begynnelsen var jorden öde och tom
och Guds Ande svävade över vattnet...

”Visst vet du att vi alla kan bo i den värld
vi själva vill”, sa hon,
och draken flög högt över husen.

”Känner du doften?” frågade hon,
och plötsligt fylldes luften av färger.

”Vore jag en fågel,
ville jag skimra i regnbågens färger.
Ville jag sjunga människorna tröst.
Ville jag göra tron på drömmar möjlig.
Vore jag en fågel.”

”Här bor mycket märkliga människor”,
sa hon med ögon som glänste av visshet
och smög sig in genom dörren.

”När jag mötte dig visste jag
att det är här jag stannar.”

Från årtusende till årtusende vandrar kvinnan,
Saga, den vilda vinden från norr.
Med kloka ögon, eld i själen och
friheten boende i sitt vindpinade hår.
Hennes kinder glöder i den nordliga natten,
av hennes dans kring lägerelden
blir männen som berusade.
Eldens magi bor i hennes själ,
tidlöst njuter hon av livet.
Årtusendens visdomar är dolda
djupt i hennes pulserande bröst.
Tacksamt tar hon emot nordanvinden.
Och jorden formar sig ödmjukt i hennes händer.
Du är Saga.

TIE PARATIISIIN

Jotta jokainen meistä uskaltai uskaltaa

Alussa maa oli autio ja tyhjä
ja Jumalan henki liikkui vetten päällä...

”Kyllähän sinä sen tiedät, että meillä jokaisella on
mahdollisuus asua siinä maailmassa, jossa itse
haluamme” hän sanoi ja leija lensi korkealla
talojen yllä.

”Tunnetko tuoksun?” hän kysyi,
ja kohta ilma oli täynnä värejä.

”Jos minä olisin lintu,
haluaisin loistaa sateenkaaren väreissä.
Laulaa ihmisille lohtua.
Tarjota mahdollisuuden uskoa unelmiin.
Jos minä olisin lintu.”

”Täällä asuu hyvin kummallisia ihmisiä”
hän sanoi silmät tiedosta loistaen
ja pujahti ovesta sisään.

”Kun kohtasin sinut, tiesin, tähän jään.”

Vuosituhansien ketjussa kulkee nainen,
Saaga tuo pohjolan villi tuuli.
Hänen silmänsä viisaat ja sisällään tuli
ja tuulen tuivertamassa tukassa vapaus.
Hän kulkee hehku kasvoillaan Pohjolan yössä,
ja tanssii miehet nuotioilla pyörreksiin.
Tulen taika sielussa, vailla kiirettä,
hän nauttii elämästä.
Ja vuosisatojen viisaus on kätkeyty
syvälle sykkivään poveen.
Kiitollisena hän ottaa itseensä pohjoistuulen.
Ja maa taipuu nöyränä hänen käsissään.
Olet Saaga.